

Pierwsze czytanie - z Dziejow Apostolskich 6, 1-7

Wówczas, gdy liczba uczniów wzrastała, zaczęli helleniści szemrać przeciwko Hebrajczykom, że przy codziennym rozdawaniu jałmużny zaniedbywano ich wdowy. «Nie jest rzeczą słuszną, abyśmy zaniedbywali słowo Boże, a obsługiwali stoły» - powiedziało Dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów. «Upatrzcież zatem, bracia, siedmiu mężów spośród siebie, cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości! Im zlecimy to zadanie. My zaś oddamy się wyłącznie modlitwie i posłudze słowa». Spodobały się te słowa wszystkim zebranym i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, Filipa, Prochora, Nikanora, Tymona, Parmenasa i Mikołaja, prozelitę z Antiochii. Przedstawili ich Apostołom, którzy modląc się włożyli na nich ręce. A słowo Boże rozszerzało się, wzrastała też bardzo liczba uczniów w Jerozolimie, a nawet bardzo wielu kapłanów przyjmowało wiarę.

« Wówczas, gdy liczba uczniów wzrastała, zaczęli helleniści szemrać przeciwko Hebrajczykom »

- Liczba chrześcijan tak bardzo wzrastała, że trudnością stało się zachowanie jedności. Do tego nie wszyscy mówili tym samym językiem... Jednak chodzi tu o coś więcej : pochodzili z różnych środowisk, z różnych krajów, z różnych kultur, wychowani byli w innych zwyczajach.... W czytanej dziś fragmencie, « koscia niezgody » jest codzienna pomoc wdowom. Prawdopodobnie w służbie wdowom zaangażowani byli w większości chrześcijanie pochodzenia żydowskiego (jednym z przykazań Starego Testamentu była opieka nad sierotami i wdowami) i możliwe, że faworyzowali wdowy pochodzące z ich środowiska. Kiedy wieści o tym dotarły do Apostołów :

1) Zwolali zebranie Uczniów, na którym podjęli decyzję.

2) Przypomnieli, że najważniejsze w życiu wspólnoty apostołskiej jest trwanie na modlitwie, na służbie Słowu Bożemu i na służbie braciom.

3) Nie zdecydowali się na podzielenie wspólnoty na hellenistyczną i hebrajską ale zaproponowali nową organizację jej życia, tłumacząc, że nowość nie zaprzecza wierności, że jest przystosowaniem się do nowych warunków zachowując ten sam cel. Zaakceptowanie różnorodności jest dużym wyzwaniem dla wspólnoty : dobrze przeżywając tę różnorodność może tylko wzrastać w miłości....

«Upatrzcież zatem, bracia, siedmiu mężów spośród siebie, cieszących się dobrą sławą, pełnych Ducha i mądrości! Im zlecimy to zadanie. My zaś oddamy się wyłącznie modlitwie i posłudze słowa»

- Apostołowie powołują grupę braci, których zadaniem będzie rozdawanie jałmużny i opieka nad wdowami. Siedmiu nowopowołanych posiada imiona greckie, zatem prawdopodobnie pochodzili ze środowisk mówiących w języku greckim czyli tych, którzy skarżyli się ze «przy codziennym rozdawaniu jałmużny zaniedbywano ich wdowy».

PSALM - 33, 1-2 ; 4-5 ; 18-19

*Sprawiedliwi, wołajcie radośnie na cześć Pana,
prawym przystoi pieśń chwały.
Sławcie Pana na cytrze,
śpiewajcie Mu przy harfie o dziesięciu strunach.*

*Bo słowo Pana jest prawe,
a każde Jego dzieło niezawodne.
On miłuje prawo i sprawiedliwość:
ziemia jest pełna łaskowości Pańskiej.*

*Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go boją,
nad tymi, co ufają Jego łasce,
aby ocalił ich życie od śmierci
i żywił ich w czasie głodu.*

« Oto oczy Pana nad tymi, którzy się Go boją, nad tymi, co ufają Jego łasce »

- Jest to definicja bojaźni Bożej : ufanie Bogu w każdej sytuacji. W języku biblijnym, człowiek wierzący w Boga to ten, który jest pełen nadziei...
- Bog w każdej sytuacji, spogląda na człowieka z miłością...

« aby ocalił ich życie od śmierci i żywił ich w czasie głodu »

- Jest to aluzja do ucieczki z Egiptu : Bog ocalił naród wybrany, któremu groziła eksterminacja przez faraona. Pomógł mu przejść przez Morze Czerwone « suchą nogą »... a następnie karmił go na pustyni...

**« Sprawiedliwi, wołajcie radośnie na cześć Pana, prawym przystoi pieśń chwały.
Sławcie Pana na cytrze, śpiewajcie Mu przy harfie o dziesięciu strunach. »**

- To słowa kogoś, kto doświadczył pomocy Boga w trudnościach życia.
- W języku biblijnym « sprawiedliwi » to ci, którzy żyją w bliskości z Bogiem, którzy są jak instrumenty muzyczne... »zestrojony z Nim w harmonii »...

* » *Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za sprawiedliwość (zasługę) » (Rodz 15,6)*

- Ta sprawiedliwość jest tu heroiczna wiara Abrahama w obietnicę, po ludzku sądząc, niezniszczalną.

* w języku hebrajskim *sprawiedliwi* to *hassidim* czyli ludzie Przymierza – ci, którzy poznawszy Boże zamiary, Jego miłość i troskę o człowieka, odpowiadają Mu włączając się w Jego zaangażowanie w Przymierze... Są zwykłymi, grzesznymi ludźmi, jednak zyjącymi w nieustannej ufności Bogu, który zawsze jest wierny.

« **wołajcie radośnie na cześć Pana** »

– kto doświadczył tego, że Bóg jest cierpliwy i pełen Miłosierdzia, wielbi Go i dziękuje...

« **słowo Pana jest prawe, a każde Jego dzieło niezawodne. On miłuje prawo i sprawiedliwość: ziemia jest pełna łaskowości Pańskiej.** »

– słowo Pana jest jednocześnie niezawodnym dziełem...

* « **Bóg rzekł... i stało się...** » (Księga Rodzaju, rozdział 1 – opis stworzenia)

* « *Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jedzącego, tak **słowo, które wychodzi z ust moich, nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wprawdzie nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa.*** » (Iz 55, 10-11)

– Psalm 33, w całości liczy 22 wersety czyli należy do tak zwanych psalmów alfabetycznych : oddaje cześć zawsze wiernemu Słowu Boga, jest wyznaniem, że całe nasze życie do Niego należy...całe : od A do Z...

– Narod wybrany wielokrotnie doświadczył, że **słowo Boga** jest niezawodne, że **jest jednocześnie obietnica wyzwolenia** z różnych form niewoli...i **dziełem uwolnienia...**

« **On miłuje prawo i sprawiedliwość: ziemia jest pełna łaskowości Pańskiej.** »

– Bóg jest Miłością a powołaniem całej ziemi jest bycie miejscem, gdzie ta Miłość się objawia... gdzie panuje prawo i sprawiedliwość.

* « *Powiedziano ci, człowiecze, co jest dobre. I czegoż żąda Pan od ciebie, jeśli nie pełnienia sprawiedliwości, umiłowania życzliwości i pokornego obcowania z Bogiem twoim?* » (Mi 6,8)